

[Undervisningsministeren.]

skab til. Man nåede i bestyrelsen til det resultat, at man måtte anse det for rigtigst, at spørgsmålet om de studerendes repræsentation i hvert fald foreløbig blev stillet i bero. Under mit arbejde med de studerendes forhold har de studerende henvendt sig til mig angående repræsentation i bestyrelsen, og jeg har taget den beslutning, som naturligt må tages i en sag, der vedrører folketing og minister og ikke kan være afhængig af bestyrelsens skøn.

Jeg mener ikke, man bør se så strengt på, om repræsentanten for de ikke-akademiske studerende fuldtud dækker alle de ikke-akademiske uddannelsesområder, der kan komme i betragtning ved uddelingen af fondens midler; når blot han repræsenterer langt de fleste og mest betydningsfulde af disse uddannelsesområder, må det efter min mening være tilstrækkeligt — resten ordner sig.

Undervisningsministeriet har derfor meddelt såvel Danske Studerendes Fællesråd som studerende ved Københavns Teknikum, at man efter fornyede overvejelser vil beskikke en repræsentant for henholdsvis de akademiske og de ikke-akademiske studerende i bestyrelsen for Ungdommens Uddannelsesfond, og har derfor udbedt sig forslag til en sådan repræsentation.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til undervisningsministeren af Erik Eriksen m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 1518).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke til forespørgslen fremme som givet. (Ophold). Det er givet.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om lærløngeforholdet. [Af Ingmar Wagner m. fl.]

(Første behandling findes i tidenden sp. 1220).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ingmar Wagner): Jeg kunne egentlig ved denne anden behandling nøjes med at henvise til de synspunkter, jeg fremkom med ved fremsættelsen og ved første behandling; der er dog et enkelt problem, som jeg gerne vil knytte nogle bemærkninger til, og det skyldes, at det ærede medlem hr. Adolph Sørensen ved førstebehandlingen udtalte sig således om forskellige spørgsmål, at det måske kunne vildføre de ærede medlemmer her i salen, idet det ærede medlem udtalte noget i retning af, at han sjældent havde været ude for et sådant koncentrat af godtkøbsargumenter og postuler som min skriftlige fremsættelse af dagskoleforslaget, hvorefter han under stor affekt, kan jeg næsten sige, ordret udtalte følgende — jeg beder om formandens tilladelse til at citere, det står i folketingets forhandlinger sp. 1223 —:

„Man svinger sig så højt op som til at påstå, at aftenskoleformen, som vi kender den, er sundhedsnedbrydende.“

Ja, jeg skal endnu en gang gentage, at jeg fortsat mener, at aftenskolen er farlig for de unges sundhed, når man ser den i forbindelse med den lange arbejdsdag, som lærlinge har. Jeg har allerede omtalt eksempler herpå; men desuden bliver mine synspunkter meget kraftigt understreget af det, de lægestuderende ved Københavns universitet lærer om de unges almene helbredstilstand. En af de officielle lærebøger ved Københavns universitet, som alle lægestuderende skal gennemgå, og som hedder „Allmän hälsovård“, beskæftiger sig med dette spørgsmål på side 330. Jeg beder om tilladelse til at citere lidt af, hvad der dér står; det hedder, ordret oversat til dansk:

„Ungdom har et betydelig større søvnbehov end ældre. American White House Conference opgiver således, at for aldrene 16—18 år er 9—10 timers søvn nødvendig. Af døgnets arbejdsfrie timer kommer disse unge således til at disponere over 1—2 timer mindre om dagen til udendørsophold i forhold til de